

Svi moji štajuni

Roman Korijeni, koji je nedavno premijerno predstavljen javnosti, predstavlja zaokruživanje moja životna "četri štajuna", ili četri životne dimenzije u koje sam, u svom slobodnom vremenu, pored poslovnog života, zaronio i iz njihove dubine na površinu izvukao, te javnosti prezentirao mnoge zanimljive vrijednosti koje su ostale neiskorištene, zanemarene ili preskočene. Zaron sam započeo sa poezijom, i to onom dijalektalnom u kojoj sam skrenuo među ostalim pozornost na bogatstvo našeg jezičnog izričaja. Rezutiralo je to objavljinjem ukupno osam zbirki poezije, kako na dijalektu mog rodnog Vrbanja na otoku Hvaru, tako i na urbanoj splitskoj čakavici, ali i na standardnom hrvatskom jeziku. Recenzije za te moje zbirke pisali su Anatolij Kudrjavcev, Zvonimir Mrkonjić, Tonko Maroević, Siniša Vuković, Ljubo Stipišić Delmata, Lidija Bajuk, Marina Čapalija i Jakša Fiamengo. Bila je to potvrda struke i kompetentnih ljudi da radim nešto pozitivno i dobro, te poticaj da nastavim na toj pustolovini. Sa kolegama književnicima nastupao sam na mnogim kulturnim događanjima diljem Hrvatske. Od 2014. godine ponosni sam aktivni član Društva hrvatskih književnika.

Druga dimenzija bila je ona u kojoj sam sakupio, dokumentirao i snimio stare tradicionalne crkvene pučke napjeve mog Vrbanja, neprocjenjivo nacionalno etnomuzikološko nematerijalno blago. Rezultiralo je to očuvanjem stotinadeset sedam (127) napjeva zabilježenih na ukupno četiri (4) nosača zvuka. I u ovoj dimenziji struka je dala svoju pozitivnu potvrdu da je stvoreno nešto dobro. Posljednji snimljeni nosač zvuka "Kralju kojemu sve živi" nominiran je za diskografsku nagradu "Porin" u kategoriji "Najbolji album duhovne glazbe". Sa svojim pučkim pjevačima nastupao sam na nekoliko domaćih i međunarodnih smotri tradicijskog sakralnog pjevanja.

Treća, meni osobno najslađa dimenzija bila je konoba, i projekt "Priča o konobi", moja osobna cjeloživotna tema kroz čiju prizmu predstavljam naše običaje, tradiciju, baštinu i prepoznatljivosti kojima smo bogati. Uporan rad rezultirao je objavljinjem tri knjige: "Konoba", "Priča o konobi" i "Priče iz konobe za djecu", te statusom "Zaštićeno kulturno dobro Republike Hrvatske" koje je Ministarstvo kulture RH dodjelilo mojoj obiteljskij konobi. Na tom projektu okupio sam ugledne ljude iz mnogih područja koji su iz svojih stručnih aspekata dali potvrdu vrijednosti priče i inicijative.

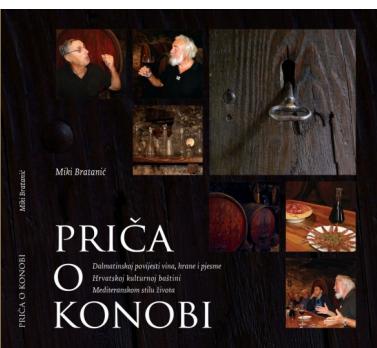
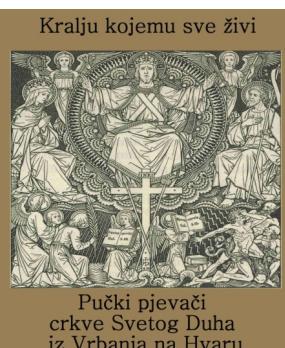
Tako su knjigama i projektu svoje pozitivne recenzije i riječi potpore i podrške uputili; akademik Nenad Cambj, Silvio Braica, Joško Čaleta, akademik Tomislav Raukar, Rene Bakalović, Veljko Barbieri, Neven Ljubičić, Ivan Urlić, Radoslav Bužančić, Joško Belamarić, Joško Božanić, te akademik Jakša Fiamengo. Svoju multimedijalnu prezentaciju "Priča o konobi" predstavio sam u gradovima diljem Hrvatske, a posebno ističem predstavljanja u Bostonu, New Yorku, San Franciscu, te gostovanje kod našeg velikog vinara Miljenka Grgića na njegovom imanju u dolini Nape.

Ona najosjetljivija, najbolnija i najdublja, četvrta dimenzija, u kojoj sam se dugo zadržao, predstavljala je istraživanje naše tragične povijesti u posljednjem stoljeću pod djelom Jugoslavijama i njihova dva totalitarna režima, koji su ostavili iza sebe skrivena mnoga pojedinačna i masovna stratišta, te nebrojene i neutvrđene žrtve, o kojima se i danas u javnosti malo zna, a što predstavlja ozbiljan društveni problem. Čitanje brojne dostupne literature, arhivske građe, ali ponajviše slušanje osobnih svjedočanstva od direktnih i indirektnih sudionika tih događaja, te prikupljeno znanje i iskustvo, rezultirali su velikim prikupljenim znanjem koje je bilo motiv i inspiracija za stvaranje priče uobličene u roman "Korijeni".

Roman ima pozitivnu poruku i poziva na potrebu suočavanja sa povijesnim istinama, na primjeru glavnih likova, mladog bračnog para, i njihovog osobnog obiteljskog tragičnog slučaja, zaostalog iz prošlih vremena.

Korijeni su već u vrijeme objave dobili svoju pozitivnu podršku u struci, u obliku recenzija sa jasnim porukama kako je to dobro odabrana i hrabra tema, kojoj u našem društvu nedostaje istinskog pristupa i pisanja.

U našem društvu nedostaje brige i ozbiljnog pristupa za sve četri teme, pa će mi biti izuzetno drago ako svojim angažmanom potaknem druge da se uključe u nužnu valorizaciju, revitalizaciju i očuvanje, našeg jezika, običaja, tradicije, baštine, stvaranju prepoznatljivosti, te izgradnji boljeg civiliziranijeg društva i budućnosti utemeljene na rasvjetljenoj povijesti i iznad svega istini.

Kao poruku mladim generacijama koje dolaze osmislio sam slogan "UČIMO O NAMA Običaji - Tradicija - Baština - Prepoznatljivost" kao platformu za motivacijski dijalog sa ciljem podizanja svijesti o samopoštovanju te potrebi korištenja baštinskih resursa u izgradnji boljeg života i nacionalne opstojnosti.

Svoju osnovnu životnu dimenziju, onu poslovnu ili profesionalnu, ostavljam za post scriptum.

Pored "četri štajuna" koji predstavljaju moje slobodno vrijeme, cijeli svoj dosadašnji radni vijek provodim u sektoru informacijskih tehnologija. Započeo sam početkom 1993. godine pridruživši se IBM-u "Velikom plavom", jednoj od najvećih svjetskih korporacija koja je pružala bezgranične mogućnosti razvoja i usavršavanja, što je rezultiralo mnogim putovanjima i poznanstvima. Raditi u kompaniji koja godišnje ostvaruje dvostruko veći bruto dohodak od Republike Hrvatske predstavlja veliko životno iskustvo. Ipak, želja za mirnijim obiteljskim životom prevagnula je u odluci za promjenom, pa sam nakon više od dva desetljeća rada u International Business Machines, odlučio poslovnu karijeru nastaviti u domaćoj firmi, Adria Electronic, specijaliziranoj za primjenu informacijskih tehnologija u hoteljerstvu. Obzirom na velike investicije upravo u toj branši, te na izuzetno visoke tehnološke standarde koji se postavljaju, prostora za napredak i razvoj ne nedostaje, kao ni zanimljivih projekata. Najveći projekt i hotelska investicija, hotel Park u Rovinju, primjenjuje upravo našu tehnologiju.